

נתן יונתן

עֲנָנִים

עד שיפוח היום,

ינטו ענני-ערב,

חצצים אפרים, חצצים כדם אדמים

שמים נפשם בכנפם

להציל מן השרפה

את שארית הדמדומים.

נאהובים מלל — ענני קיץ

ענני אין-רגע ואין-בית

תועים בין רוחות מן-רח ומערב

עוד חם-געורים כטל ילין בקצירם

וכבר סוף העונה

לערב ילין בהם בכי

ולבקר — אינם...

ועד שהקיץ יתם

יעלו לאטם מבשרי הסתו:

ספק עננים

ספק רוח כבדה...

מי משורר לא חטא

לכתב מכתבי-פרידה

על אותם עננים שחונים

כצשן בפאתי-כל-סתו

ובקאה רוח צפונית ומחיתה

כל מה שקתב.

עננים עננים

נודדים נצחיים של צבא-השמים.

ענני-האבות

מלוי השירות של אברהם יצחק ויצחק

נשיאים ברוח

שואבי המים

מורידי הגשם

על סביון ולילך וצבצי הקשת.

ועל הפשוטים באבני-הרחוב.

ענני-בקר קלים

ענני הלום.

ילד מוטל על גבו. הרקיע שלו

העשב. ים-העשב. הגלים

אובד ומפליג

עם ענני-בקר קלים.

ענני-צהרנים שחונים

בלי-ניצ חונים

נים ולא נים.

הלומי שרגו.

צפיה לרונו קרינה.

מזל טוב... מזל טוב

ימי נישואין

2.10. בוני מילר & יגאל בן-חיים
קורין & תמיר שפרונג

3.10. ג'נט & אמיר נמנוב
גילה & ציון דוארי
יפה & ישראל ויס

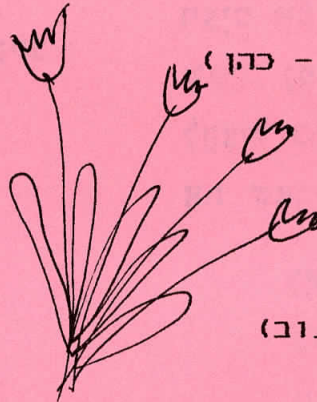
8.10. ברברה & רוני בלוטו
ברמית & אילן גולדברג

ימי הולדת

7.10. יצחק פוטש * בן 70 *

דוריס וויט
אורן פרלסון
אייל אורן (נכד - ריינס)
עודד כ"ץ
רבקה בלר (נכדה - טנא)
יוחאי ג'קסון

8.10. שריטה סינה

2.10. מעין כהן (נכדה - מרקס)
לפיד בר-דוד

3.10. אודי וולר (נכד - כהן)

4.10. יבין בן-דשף
איציק סובג

5.10. זיוה מלינה
מוריה מימון

(נכדה - נמנוב)

6.10. אריאל חייט

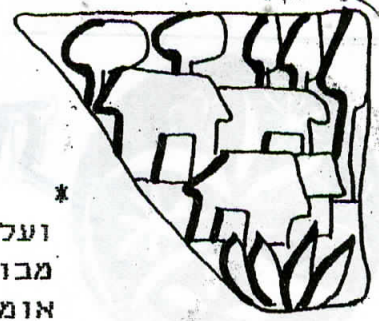
"החברה להגנת הטבע"

בשנים שעברו נהגתי לחדש את המינויים לחברות בחברה להגנת הטבע באופן מרוכז. שיטה זו זיכתה אותנו בעבר בכרטיסי חבר קבוצתיים והנחה במחיר. לא עוד.

לעומת זאת, הורחבו לאחרונה ההטבות שמעניק כרטיס חבר. יש גם כמה סמאות מפוצצות, ומידע מלא על כך יופץ בתאי הדאר בתחילת השבוע. תרצו להיות חברים בחברה, הצטרפו. לא תרצו - לא תצטרפו.

מוסר: טו מ'י

מה נשמע?

* צריך להחליף את השיר "בחשוון ירד יורה ועל גני רקד", ל-"בתשרי ירד יורה..." איזה מבול הפתיע אותנו ביום שישי האחרון. האם זה אומר שתהיה שנה גשומה? שמעתי מחברה בצפון, שירד ברד לאור יום שלישי. הכמות הנמדדת - 1.9 מ"מ.

* עמר כהן יצא לחופשת שחרור (בינתיים עובד בקאטרופט). בהצלחה בחיי האזרחות, עמר.

* אם ראיתם לאחרונה את גלעד קנדל מסתובב בשבילי המשק בבגדי עבודה ותהיתם, אז, בגלל אי-אילו נסיבות, הוא השתחרר מוקדם מהרגיל מצה"ל. גם לך בהצלחה בחיי האזרחות החדשים.

* זוכרים שלפני שבוע כתבתי שכדאי לארגן בייבי-סיטר ליום שני (ערב שמחת תורה)? איזו מסיבה! כל הכבוד לצוות על הקישוט ושהצליחו לשנות את פני המועדון בצורה מקורית כל-כך. וכמובן ל-DJS על המוסיקה הטובה מכל הזמנים.

* על הסרט "שומר-הראש" עם קווין קוסטנר, וויטני יוסטון, שמעתם? אז, יום בהיר אחד פנינה גולן קיבלה טלפון מיפן ובקו אמיד בנה, והפעם הוא שומר הראש של... אליזבת טיילור. עכשיו באמת יש לנו נציגות בכל העולם.

* קצת באיחור - אבל מזל טוב לכל אלה שהתקבלו לחברות לפני כשבועיים.

* לגליה, יונתן והבנות - הצלחה בדוככם החדשה. להגר, קליטה קלה ומהירה בביה"ס החדש, ותודה יונתן על המסירות (והרכבים) כסדרן דכב. ואל תשכחו לפנות ימינה בצומת ראש-פנה-כפר-הנשיא. להתראות.

* ואם מדובר בסידור-דכב, אז נאחל לפול גלוק הצלחה בג'וב החדש כסדרן-דכב. חזק ואמץ!!

* ולסיום, כשתקראו את "דברי", אנחנו, מש' בידק, כבר נהיה בסאן-פרנציסקו. אמו של ארנולד מאוד הוליה וביקשה לראות את המשפחה. אז נחזור לקראת סוף אוקטובר.

אני באמת מקווה שיקומו כמה חבר'ה ויעזרו בכתיבת "מה-נשמע".

אז לכל הלא כל-כך בדיאים - שתהיו בדיאים

לכל הנוסעים - נסיעה טובה

ולכל החוזרים - ברוכים הבאים

ולכל התושבים - שבת שלום

דינה בידק

תוספת מהעורכת:

דינה נוסעת - אלזה במרחקים - יעלי חוזרת ללימודים

אם לא תרצו לסבול מכתובתי כל שבוע - התנדבו (חד-פעמית אפילו) לאיסוף

חדשות לטור זה.

אנגה

מהנעשה בתרבות

HIGHLIGHTS - נקודות שיא
(בחודשיים הבאים)

7.10. ערב תברתי לסיזום עונת הבריכה
מלווה ב"בידור חוץ"

#####

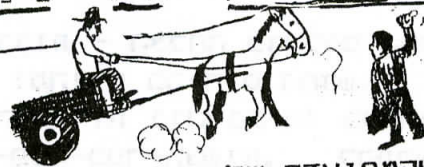
21.10. הצגה - 'נחלת בני' מאת יצחק משל
בביצוע 'תאטרון הנפש'

#####

11.11. בילוי של ערב שבת: טיול לחמת גדר

#####

תזכורת: כל מי שנרשם לפעולות תרבות כלשהי, ואינו משתתף
בלי למחוק את שמו, יחוייב בהוצאות.

בטרמפיאדה

יצא לנו לא פעם אחת לעמוד בטרמפיאדה שלנו, או ללכת לאורך הכביש - לכיוון
הטרמפיאדה, וכמובן מאליו חלפו על פנינו מכוניות שלנו ולא טרחו לעצור
ולבדוק אם אנחנו שייכים...

אתם בוודאי לא מודעים לעגמת הנפש שאתם גורמים לאנשים היושבים שעות - בשעות
נוראיות - בצומת הזה, במיוחד כשאנחנו לבד. תפסיקו לשחק ראש קטן, ואם אתם
לא מזהים, אז לא יזיק לעצור ולבדוק. אנחנו יכולים להיות רק מהקיבוץ, מטובא
או חיילים משדה התעופה, ואנחנו חושבים שקל להבדיל...

גם לא טורחים כבר לרדת ולבדוק למטה אם מחכים - ותיקים למשל.

אז לפחות טרחו לעשות את המינימום. זה יעשה לכם וגם לנו הרגשה יותר טובה.
פשוט לפעמים ההרגשה שמקבלים פה היא שאנחנו גדלים לתוך חברה סוציומטית, וזה
מדכא. המכוניות האלה לא פרטיות שלכם. הן שייכות לנו באותה מידה - וכל פעם
שאתם לוקחים אוטו, אתם שואלים אותו מהחברה, ואנחנו חלק ממנה. תנו לנו
להתחלק בהן איתכם. לא לכולנו יש רשיון נהיגה, ובטח כשהיה לנו ונחלוק על
פניכם תצפו שנעצור ונתחשב בכם ובילדיכם!

תודה! תלמידי 'עמק החולה'

1994

1929

הבונים

" אל תקרא בנייך אלא בנייך "

לנסוע? לא לנסוע? מי רוצה לראות את כל ראשי השיבה האלה? ... אולי נפגוש שם כמה ידידים מהימים ההם? ... מי צריך את כל הנוסטלגיה הזו?

כך בערך התלבטתי - עד שלבסוף החלטתי 'על החיים ועל המוות' לנסוע.

במה מדובר? במפגש חניכי 'הבונים-דדור בריטניה הגדולה' מכל הדורות, כמובן.

קודם, העובדות: נכחו קרוב ל-800 איש, כולל את החניך מדבלין, חיים הרצוג, ואת השליח לשעבר - טדי קולק... (שניים אלה הגיעו לקראת ערב בלבד), ומספר 'חברים' שטרחו ובאו מחו"ל במיוחד למפגש! שגעון? אולי... אבל לאמיתו של דבר מי בעצם המשוגעים - אלה שהגשימו או אלה שנמשו?

עם כניסתו אל שטח האירוע בבית ברל צוייד כל אחד בתיק מרשים ובפתקית עם שמו - האחרון ליווה אותנו לאורך ה'מסלול', וסייע לא פעם לזהות את המכר מהימים ההם. "רגע, אתה לא היית במחנה אוכטרדד בשנת 1943?" "אה, אתה כבר לא בכפר בלוס? אתה באשקלון?" "מה, זה -? הוא מוכרח להיות כבר מעל 80. נראה לא רע." "וכו' וכו' - הנוסחה ידועה אבל שמחת המפגש אמיתית. סוף סוף נפגשים פעם ביום משמח, ולא ב-- , שלא נידע.

קפה ומיץ בכמות בלתי מוגבלת ועוגה אחת היו כלולים במחיר ההתחלתי, וכסאות פוזרו בשטח לנוחיותנו. ההמון הצטופף אצל הצילומים הישנים. "בחיי - הנה 'גדוד טרומפלדור' (נציגינו: רחל א., לו סגל ז"ל). ומי החבר'ה האלה עם הבלורית הפרועה? אנשי חוות עדר המקורית (הידועים עד עצם היום הזה בתור "the club). ה-hostels, הכשרות וגרעינים שונים, גם וידיאו הוצג בסמוך - וטונות של חוברות, עלונים, שירונים מהימים ההם.

לבסוף התאספנו כולנו, כולל קבוצה תוססת של "שנת-ניקים" באולם לשמיעת הנאומים - אלא מה. אחרי 24 (הגזמה קלה) נאומים מבריקים יותר ומבריקים פחות, הגיע תור "התכנית" שאותה החמצנו - כי האוטובוס חיכה... רק את חלקו של אריק א. הספקנו לשמע - כתבה היתולית מתאימה, שהקדיא בשם כולנו.

אם אתם ex-Habonim אנגליה, כדאי לכם להתכונן ליובל 75, אינשאללה.

אנגה |

כ"ז תשרי תשמ"ג (1982)	-	גב' דאי לברט
א' חשוון תשל"ו (1975)	-	גב' לוסי אפרוט
ב' חשוון תשל"ט (1978)	-	גב' אסיה נמנוב

נד
זכרון

הדים מהעפופיניאדה

"היה נורא נחמד"
"אני ממש נהנית."
"היו מעל 20 עפיפונים."

והעיקר: כל העפיפונים התרוממו ברוח הקלילה.

יישר כוח למארגן הראשי, המומחה שלנו בענייני אוויר: אודי אגם.

מכל המעריצים

אני רוצה להודות לצוות חג-הסוכות על המאמצים, הביצועים וההנאות שהם גרמו לכל חברתנו בחג הזה:

הצוות: דישון, רג'י, ארווין ויהודה יהודה שתכננו את התכנית ודאגו לאירועים השונים.

בנוסף לזה - לכל בוני הסוכה ומקשטיה. לאירגון טקס סוכות, לאירגון העפיפוניאדה, לאירגון מסיבת סיום החג - לתפאורה, לכיבוד ל-J.S. וכו'. ציון מיוחד לשמעון שהיה צריך לסבול את הנדנודים והשינויים ובכל זאת סיפק את הסחורה. הכל היה כיף ונעים. תודה רבה. ולהתראות בחגים הבאים.

שרה דבולט

נ.ב. - ובשם החברה ברצוני להגיד תודה לשרה הנ"ל, חבר'המנית אמיתית, שלא מוותרת. ואפילו במוצאי החג עוד הזמינה את כל החברה לאכול פנקייקס בסוכת המשפחה.

(השם שמור במערכת)

גילוי המצבה

של נורברט כהן ז"ל

יתקיים ביום ראשון - 2.10.

בשעה 11.30

לחברי כפר הנשיא שלום רב.

התעוררתי הבוקר ברבע לחמש והקשבתי לקולות המגוונים שהזכירו לי שוב שאני נמצאת באחת הפינות היפות ביותר בעולם.

אני רוצה להודות לכולכם על שאיפשרתם לי לבלות שוב במחיצתכם בשבועות האחרונים ולהנות מכל היופי והטוב, שעדיין מאפיינים ומיחדים את הקהילה הכפרית הזו.

כשעזבתי את הבית לפני כעשרים שנה, יצאתי עם מטען כבד של אכזבות וכעס, ולקח לי זמן רב להתגבר ולותבגר. היום אני יכולה לומר בביטחה שאני גאה בביתי, משפחתי, ובמקורותי.

היה נהדר לבלות במחיצתכם, ולהזכר בדברים החיוביים ולהנות מהרגשת החום והאכפתיות, ובעיקר מהנאמנות שמאפיינת אתכם.

היה בריא ומרענן לאכול שוב סלט וזיתים לארוחת בוקר, ולטייל בחוצות המשק ולהזכר בכל מני חוויות מהילדות, כשהקיבוץ היה עדיין צעיר והאמצעים מוגבלים - ולראות שהחצב עדיין פורח (ליד גן שקד), ולדעת שעוד מעט הקיץ בורח, ולשיר בראש השנה עם אמא.

אני רוצה במיוחד להודות לחברי "החוג", שהנעימו לי את ימי השבת. היה כייף לצחוק ביחד על השגיאות והשגעונות של התנועה הקיבוצית, ולדעת שלמרות הכל יש עדיין תקווה והרבה רוח טובה. ואני חושבת שבכל מקום בו אני נמצאת אני מיישמת ומייצגת אם לטוב ואם לרע את הערכים והעקרונות שספגתי בעיקר כאן במשק.

לאלו שדואגים שהקיבוץ נכשל - לפי דעתי מפעל חייכם היה גדול, והשאיר את אותותיו בתהליכי ההיסטוריה, והשאיר מסר רציני לעתיד.

אז לכל אלה שהתעניינו ושאלו, ולאילו שלא הצלחתי להגיע ולשוחח אי-תם, גם לכם אני מודה מכל הלב ומאחלת שנה טובה. באהבה רבה ולהתראות, אביטל בלר (טנא)

נכון לעכשיו

אחרי החגים:

יש לנו כל מיני חגים. יש חגים הכתובים בתורה - כמו סוכות, למשל. יש חגים הקשורים למאורעות הסטוריים קדומים כמו חנוכה, או מאורעות הסטוריים מאוחרים כמו יום העצמאות. יש חגים שאינם כתובים בתורה כמו סילבסטר, למשל. ויש חגים מודרניים מאד. אחד מהחגים הפופולריים האלה שנכנסו להווי החיים במדינה בשנים האחרונות נקרא בשם "גשר". זהו חג שלפעמים נמשך יום אחד, ולפעמים יותר, תלוי בימי השבוע, תלוי במקום עבודתך, ותלוי כמה אתה מסור לעבודתך.

ועכשיו מגיע תורו של החג האחרון לעונה זו, קוראים לו "אחרי החגים". נחזור לשגרה, מכונת הצילום תחזור אלינו סוף-סוף, הלימודים ב"עמק החולה" יתחילו (סוף סוף???) . נחזור לתורנויות רגילות. לא נתבלבל עוד עם ימי השבוע: האם אתמול היה שבת או סתם חג? נכנס להילוך גבוה למהלכים חשובים בחיינו. בקיצור: יהיה לנו יום יום חג! חג שמח!

הבונים, קדימה הבונים:

והיה לנו עוד חג. יובל הבונים דרור. ארוע שהתרחש ליד בריכת השחיה של בית-ברל. היו שם פגישות מרגשות, והיה מרגש לראות את התרגשותם של אלה שהתרגשו לפגוש אנשים מתרגשים אחרים. היה מרגש לראות את הוותיקים מאד (יותר וותיקים מהוותיקים שלנו) שטרחו והגיעו מהארץ ומחוץ-לארץ. והיה מרגש לראות את הצעירים מאד, שגם הם נכחו במקום. מעודד מאד היה לראות את דור ההמשך של התנועה, בדמות קבוצה גדולה (42 חברים) של שנת ההכשרה הנמצאים בבית-העמק, ולדעת שבשנה הבאה תהיה קבוצה עוד יותר גדולה. כרגע מדובר על אפשרות של קליטתם בכפר-הנשיא ובמחניים.

רמת הגולן:

לא קל לנווט בימים אלה בין שפע הרגשות, החששות, האידאולוגיות ורמות ההזדהות המציפים אותך. מצד אחד מי לא רוצה שלום? מצד שני, האם יש לשלם כל מחיר? והממשלה שלנו שמנהלת את המהלכים - מצד אחד, אנחנו סומכים עליה במידה זו או אחרת, ומצד שני, מכיוון שהמהלכים כל כך חשאיים ואיננו שותפים להם כלל, אנו שואלים את עצמנו: אולי הממשלה בעצם מזמינה לחצים על מנת שיהיו לה קלפים חזקים יותר במיקוח?

וודאי לא שכחנו את חברינו החיים ברמת הגולן, חלקם מוכנים להתפנות בכל רגע, חלקם מודאגים מאד מן העתיד, וחלקם אינם מוכנים למסור אף שעל מהגולן. בתוך כל אלה אין אמירה ברורה של התק"ם. אולי אין לתק"ם אמירה אחת? אולי אין סיכוי ליצור קונצנזוס. אך מאידך, השתיקה ברגעים כאלה גרועה עוד יותר. צריך להעלות את הדיון לסדר היום. צריך לדבר אל שובתי הרעב, לנסות למצוא עבורם את הסולם שיאפשר להם לרדת משביתתם הממושכת.

בקרתי אצל דייוויד ספלמן, המלווה שלנו מטעם התק"ם. הוא יושב בסוכה בכניסה לבית-התק"ם יחד עם בני בר-גיל מהגולן (שיש לו קשרים אל כפר הנשיא, כך הוא סיפר לי...), והם שובתים רעב. שני קיבוצניקים בלב תל-אביב. יש לי הרבה הערכה אל דייוויד ספלמן, בכל הנוגע לתחום המקצועי שלו. יש לי הרבה חיבה אל האיש. אך אינני יכולה לקבל את גישתו הבלתי מתפשרת. לא הספקנו לשוחח, כמעט, כי כל הזמן נכנסו ויצאו חברים, באו לצלם לטלוויזיה, והשיחה נקטעה.

כפי שאמרתי: לא קל לנווט בימים אלה בין שפע הרגשות, האמונות וההזדהות.

אלי"ן:

פעם היינו מארחים באופן קבוע כל שנה את קייטנת אלי"ן. היה זה מבצע גדול ומורכב שהשתתפו בו הרבה חברים ובעיקר חברות, הרבה ילדים, ובכלל השבוע של הקייטנה היה ארוע גדול בחיינו.

עכשיו ילדי אלי"ן אינם מגיעים אלינו עוד, וזאת מסיבות טובות: לכולם, פחות או יותר יש משפחות או משפחות אומנות, ואין עוד צורך בארגון מורכב של חופשה לילדים אלה.

אחד מהיוצאים מן הכלל שנשארו, הוא מיקי. ילד שהיה מגיע אלינו לקייטנות, ואין לו סידור משפחתי הולם. אבל יש למיקי חברה-משפחה אצלנו. רג'י פרלסון מבקרת אצלו בקביעות. בכל יום ביקור כזה היא עושה לו איזה כייף וגורמת לו שמחה ואושר.

ובשבוע שעבר הגיע אלינו מיקי לקייטנה פרטית למשך חג הסוכות. משפחת פרלסון, יחד עם החברה של הנעורון (אני יודעת בעיקר על ארי טלברג ודורון אורן, ואם היו אחרים שלא הזכרתי - אני מתנצלת), התגייסו להנעים עליו את שהותו כאן, ולטפל בו טיפול צמוד, כפי שהוא זקוק לו. ובכל זה ללא תמורה! מה שחז"ל קראו "שכר מצווה - מצווה".

וכל זה נכון לעכשיו

התומר והרוח

בחלק הראשון של מכתבו, אבי נתן תשובה נאותה לחלק השני. יום כיפור, מיועד לחשבון נפש: להעדיף ענייני רוח על ענייני חול וחומר. זה היום להודות בזה שערכים קדושים מקירות.

ליהודים חילוניים כמונו, הערכים העליונים הם השלום, החרות, האמת והצדק. הציונות כביטוי עיקרי ליהדות שלנו, כל כמה שהיא חשובה לנו, היא משנית לערכים האוניברסליים האלה. מול הגישה הזאת עומדת גישה שממקמת את העם היהודי במרכז. וזהו מוקד המחלוקת. מי שרואה את עצמו קודם כבן אדם ואחר כך כיהודי, לא שולל מהגוי את הזכויות שהוא מעניק לעצמו.

בסופו של דבר, הגולן הוא שטח סורי. הוא נכבש במלחמת הגנה צודקת, הוא הוחזק לצורכי הגנה לגיטימיים ותיוניים, והמתיישבים בו היו חלוצי הצרכים הלאומיים. אבל השטח לא שלנו, אפילו אחרי 25 שנות טיפוח ופיתוח מהשממה שבה היה שרוי. השלום עדיף על שטחים.

מהבחינה האנושית, שתמר ביטאה ב"נכון לעכשיו", הוויכוח הוא קשה וכואב, ולי יש רגשות מעורבים במישור הזה. לעומת זה, אבי העמיד את הויכוח על מישור רוחני, ועל המישור הזה פשוט אין לו כל יסוד שעליו הוא יכול להתבסס. אין ללאומניות מקום בדיון רוחני. יתר על כן, ההתייחסות אינה כלל ערך אלא אמצעי, ובתי המתיישבים ורפתותיהם שייכים לחומרות שהוא שולל מכל וכל. הם בתים ורפתות ולא ערכים ואמונות.

ככה אבי סותר את עצמו. אולי ההגיון יותר מדי הלניסטי כדי למצוא נחלה בנשמתו היהודית, אבל מה ששולל ממנו כל זכות להחשב לאדם רציני, הוא ניצול המהות הרוחנית של יום-כיפור בתור מרכיב לדיעות הפוליטיות שלו, ובפרט לדמגוגיה זולה ובוטה.

עלוננו והחבר רוזנקרנץ

אי-אפשר לעבוד בשתיקה על שני המאמרים של החבר הנ"ל, שהופיעו השבוע בעלוננו בשם "החשבון והנפש" וגם "חומר למחשבה". בוודאי ישנן דעות לכאן ולכאן על עתידה של רמת הגולן - דעות כן, אבל לא צעקות הסתה כגון "הגיעהעת לעשות מעשה".

לאיזה מעשה מתכוון החבר רוזנקרנץ?

להלחם נגד צה"ל בעת הפינוי?

בעלוננו הביתי ניתן להדפיס ולהפיץ הקריאה "הגיעהעת לעשות מעשה!" זה לפחות פלילי, אם לא יותר גרוע מזה.

אבל לא בגלל זה אני מגיב. אני מגיב על זה שאנו נותנים להדפיס בעלוננו, המגיע למקומות רבים בארץ, את שני המאמרים הנ"ל. הוא רוצה לכתוב על דעותיו? שיכתוב אותן ויחלק אותן בתאי הדואר של החברים. אבל לא בעלוננו, שמגיע לאנשים ומוסדות בחוץ עם מאמרים שהיום אפילו רבים מה"ליכוד" היו מהססים לפרסם. אולי היו מגיבים בשקט, אבל לא יותר מזה.

הקיצוניים ביותר במפלגות הימין צעקו שרביץ ופרס רק מעוניינים לקבל פרס השלום השנה. וגועל נפש כזה יפורסם בעלוננו? מה כתב החבר רוזנקרנץ? - "כמה ארץ ישראל שווה רבין אחד!!"

אינני מתיחס לביקורי בית בגמלא, לשם הזדהות עם חברים שם - שיהיו. אבל אל לנו לשכוח שבעת הסכם השלום עם מצרים היו לא מעטים שאז צעקו: "אנו לא מאמינים שסאדאת באמת רוצה שלום", ולא מעטים בין אלה היו גם משודרתינו. אבל השלום יצא לפועל - גבולות פתוחים, החלפת שגרירים, כפי שכבוא העת זה ייצא לפועל גם ברמת הגולן.

אפשר להגדיר את עתידנו בכותרת "מלחמה או שלום". עם שתי מדינות ערב - ביות יש לנו הסכמי שלום די מתקבלים על הדעת. אמנם מי יודע אם הקיצוניים שם יקומו יום בהיר אחד ויצעקו "הגיעהעת לעשות מעשה". מה, רק אצלנו אפשר ומותר להגיד את זה? מה, פתאום נעשינו חלשים מדי להתגונן בעת הצורך?

אבל לשאוף לעתיד בו בנינו ונכדינו יוכלו ללכת לאוניברסיטה בגיל 18 ולא בגיל 21 - זה לא כדאי? זה לא כדאי?

משה ב.ח.

"כל אמצעי כשר"

ולכן ראיתי לנכון לכתוב את הדברים הבאים:

בזמן האחרון אנו מוצפים ב'כל כתבי א.רוזנקרנץ'.
אין ספק בלבי שלמחבר יש כשרון ספרותי, או שהוא מתמצא
באמנות הציטטה, וקראתי בעניין את מאמרו "החשבון והנפש".

"הנה, אמרתי לעצמי, "האדם מכריז על שינוי מהפכני בחייו -
ובפומבי. הוא מודיע לנו על נכונותו להקרבה אישית - ומיד.
כל הכבוד לו. לא אעמוד בצד ללא מעשים דומים. הנה, קם לנו
מנהיג!"

ואז, כאשר המשכתי לקרוא, היצוד הנהדר הזה, ציפור החול,
הרים את זנבו והוציא, בדיוק על חולצת השבת שלי, את הרפש
שלו. איזו אכזבה!!

אני לא קופץ להגנתו של מר רבין מפני רוזנקרנץ. אין הוא
זקוק לזה. ואינני יודע לאיזה גוף פוליטי לשלוח חשבון על
שימוש בנייר, משום שלארגונים הפועלים מחוץ למסגרת החוק
אין כתובות.

במידה והכותב מהימן לדבריו, ויעמוד גם במעשים, אני מקווה
שהשלטון הדמוקרטי שבחרנו בו לא יהסס לטפל בו לפי חוקי
המדינה שאליה הוא שייך.

דוד קולט

חופש סוכות נהדר

לכל קיבוץ כפר-הנשיא,

אני מיקי, הגעתי לכאן מאליין בירושלים, לבלות את חופשת סוכות.
דבר ראשון, פגשתי את דג'י וארי ט', והוא לקח אותי לבדיכה. מאז אני מבלה
כמעט כל יום בבדיכה, ושם אני פגשתי את כל החברים שלי מהנעורון. אני
שחיתי וקפצתי מהמקפצה בזמן שהם שיחקו בעגלה שלי. כל ערב אני הייתי אצל
מש' עמר שם שיחקתי עם שי ויתר המשפחה וראיתי קצת טלוויזיה. יותר מאוחר
הייתי אצל דג'י וג'יסון ושם שיחקתי במחשב, ראיתי עוד טלוויזיה, ומדי פעם
עשיתי מקלחת.

נסעתי לפסטיבל עכו, ונהניתי מאד מההופעות. עשיתי שייט בקטארפט שהיה מאד
כייף. הכי אהבתי שכמעט נפלתי מהסירה, ומאד נהניתי מהמפלים. ראינו קבוצה
של נוצרים שעשו טבילה בירדן. בשמחת תורה יצאנו לגלידה בר"פ עם כל
החברים שלי, ובערב הייתי במסיבת דיסקו בנעורון.

סה"כ היה לי חופש סוכות נהדר.

תודה לכולם בכפר-הנשיא.

להתראות

מיקי

בין רצון העם לחציר העם

דודו פלמה

(לא תשובה לאבי רוזנקרנץ)

כל מי שנסע לפסטיבל לתיאטרון אחד שהתקיים בעכו, הגיע למעשה למקום הלא נכון. הפסטיבל האמיתי לתיאטרון אחד, התרחש מזרחית לשם, בדרומה של רמת-הגולן במקום הקרוי גמלא. שם מול נוף קדומים מרהיב עיין, ניהלה קבוצת התיאטרון "עד כאן - לא נחזיר את הגולן" את הצגת ה"תיאטרון האחד" האולטימטיבי. וצריך להודות - ההצגה טובה, השחקנים מעולים, העלילה מרתקת וחשוב מכל הקהל נוהר לשם בהמוניו. אל ה"אחרות" הזאת אני מבקש להתייחס ואולי גם להוסיף כמה עצות מבעל נסיון במאבק מסוג אחר.

ראשית, לפני שאעלה על דל שפתי דבר ביקורת, אני מבקש להביע הערכה כנה ואמיתית לשובתי הרעב. העובדה שאתייחס בהמשך דברי למאבקם בדברי ביקורת קשים, איננה צריכה לכסות על הערכתי זאת.

לענייננו, מבחינה תיאטרלית וגם מהרבה בחינות אחרות, היתה למעשה הבחירה בגמלא לזירת ההתרחשות, מלאת תבונה. אך לדאבון הלב הבחירה שומנת בחובה גם כמה אנלוגיות הסטוריות קשות שאינן מיטיבות עימה. ראשית, היא אתר המעלה בזכרון ההסטורי קרב אבוד. ומשם ממשיכה ולוקחת אותנו האסוציאציה ההסטורית הישר למצדה. להגדלת החרסים הגדולה. חי-ש-גד, בודסת-המוות הגדולה - "נכנסת סרדין יצאת מתאבד". קרוב לוודאי שיהודה הראל, שאחראי על מדור הסטוריה בקבוצת התיאטרון רמת-הגולן, זוכר ואולי טוב מכולם, שמי שהבטיחה באמת את הקיום היהודי בהמשך היתה דווקא יבנה הפרגנית, ולא גמלא ומצדה הגאיוניות והדחוסות בכבוד בהדר ובמוות. תחשבו על זה. ועוד אתם מוסיפים ואומרים לנו שאתם לא חס וחלילה בעד מלחמה, אלא שאתם רק בעד "שלום אחר".

והשלום האחר שלכם מזכיר לי משום מה יותר מכל דווקא מלחמה אחרת. מלחמת-לבנון, שגם היא הבטיחה שלום לגליל, ובגין בלהט התרופות המתהפך, הכריז בזחיחות הדעת מעל ראש הבופור - "ותשקוט הארץ 40 שנה". איפה, היא הביאה אותנו להתבוסס בבוץ הלבנוני שלוש שנים קשות ומרות, בהן שילמנו וישלשנו את מחיר שלום הגליל. צריך להיות ברור לכל מאן דבעי שהלקח ההוא של השלום ה"אחר" נלקח כבר בחשבון, עוכל בתודעתנו ההסטורית ומשמש לנו היום קריטריון לבחינת כל שלום "אחר" שיוצע לנו, עם על ידכם ועם על ידי אחרים. זאת ועוד, אתם אומרים - רוב העם איתנו ואנחנו מייצגים את רצון העם. "רוב העם" ו"רצון העם", כמה חמקמקים מושגים אלה. הן רוב העם דורש "מוות לערבים"! אז מה, תתנו לו גם את זה? ומלבד זאת מה הלהיטות הזאת לדבר בשם רוב העם. העם עמדתכם תהיה צודקת יותר, או פחות, על פי גודל התמיכה בה? בשנת 82 התחבר "רצון העם" לגנרל שמן עם מפות המסדרות מחדש את המזרח-התיכון ולראש-ממשלה מסומם. התוצאות היו הרות אסון. הפעם, למזלנו, רצון העם איננו השד שבבקבוק של רבין. (סליחה, הוא איננו כוס התה שלנו). ובשנת 82 כאשר כל העם וזה כולל גם את יוסי שריד, היו עם מלחמת לבנון ואפילו כקפואי שד, קמה קבוצה קטנה שמנתה אולי 30 חבריה, ואמרה עד כאן ויש גבול וכל השאר שייך כבר להסטוריה. כמה הייתי רוצה שתהיה לכם העוצמה לשאוב את כוחכם מצדקת עמדתכם לבדה, ולא מכך שאתם מבטאים את רצון העם. זיכרו שגם הנביאים, עליהם השלום, מעולם לא ביטאו את רצון העם אלץ ההיפך מזה. אך הגרוע מכל איננו שביתת הרעב שלכם, היא לגיטימית לעילא ולעילא, אלא מה שיבוא לאחריה.

המשך בעמ'

" בין דצון העם לחציר העם "

אין לי ספק, שהרע מכל המתגלם בכם מתמצה בירידה מדרך השלום, שעלינו עליה מאז שמנחם בגין החזיר את סיני למצרים וקבע בכך את הדגם להשגת שלום באזורנו. אם מאבקכם יצליח ואנו נסוד מדרך השלום והגולן לא יוחזר לבעליו, אינני בטוח, כמו אחרים, שאכן תפרוץ מיד מלחמה, אך ודאי וודאי שנעלה על דרך שתוביל אותנו אליה במוקדם או במאוחר. אף כאן, בעניין הסודי אינכם נקיים מסתירות, מצד אחד אתם אומרים שאסאד איננו חפץ בשלום, ומצד שני אתם טוענים בלהט שאסאד זקוק לשלום הזה יותר מאיתנו. וגם הנימוק האחרון הזה, שיש בכלל משהו שזקוק לשלום יותר מאיתנו, הוא מסימני השלום האחר שלכם. והוא מעיד, כמו הסימנים האחרים, שאתם בעצם מוותרים במודע על הצהרתם הגלויה של כל ראשי הממשלות בישראל מאז ומעולם, שבראש וראשונה אנחנו חפצים בשלום עם כל שכנינו הערבים. אז פתאום אנחנו לא כל כך זקוקים לשלום עם הסורים?

נוסף לכל אלה, הייתי רוצה לראות את מאבקכם מתנקה מהבכיינות שדבקה בו ושמרבה לפצוח בה הימין בעת האחרונה (יעני, איך זה שכולם נגדנו למרות שכל העם איתנו). במשך שנים רדף השב"כ ביד רמה ערביים ושמאלניים ואין פוצה פה ומצפצף. אך ברגע שנחו כפותיו הגסות על מפונקי הימין, כל המדינה כמרקחה. הגדיל לעשות אותו קצין משטרה לשעבר, שטען בלהט ברדיו שעשה את "זה" לערבים ועשה את זה ל"שמאלנים", אך הזדעזע עד עמקי נשמתו, כאשר עשו את "זה" גם לאנשי המחתרת והיהודית. ההתבכיינות הזאת מעידה יותר מכל על חוסר נקיון כפיים, בבחינת טובלים ושרץ בידם.

לסיכום, אל תתביישו להיות לבד. גם יחידים, לפעמים, עשויים להטות את כף ההסטוריה. והעיקר אל תסטו מהדרך לאלימות ולכלוכים אחרים. ולצורך המשל ורק לצורך המשל, נסיים בכך שנאמר שאתם משולים לאותו חמוד שעמד בין שתי ערימות חציר וחפץ בשתייהן במידה שווה, וכך עמד ביניהן מיוסר ורעב עד שגווע ברעב. במשל שלנו ערימת החציר האחת היא רמת-הגולן והאחרת היא הדמוקרטיה והשלום. על איזו מהן תוותרו?

נ.ב. - כל הנכתב לעיל נכתב בעת ששביתת הרעב נכנסה ליומה ה-15. אני תקווה עזה שעד שהדברים יתפרטמו, תחדלו כבר משביתתכם זו ותמשיכו בכוחות מחודשים את מאבקכם בדרכים אחרות שמעמידה לדשותנו הדמוקרטיה, ושלא נדע עוד מלחמה.

תורנויות והקבוץ

יש מספר רב של רעיונות, דיונים ואפילו תכניות הנידונים לאחרונה בקבוץ הקשורים למושג "הקבוץ בשינוי". לרוב הרעיונות האלה יש הנחת יסוד והיא הצורך להפריד בין הקהילה והצד העסקי של הקבוץ, כדי לפתור ראשית כל את הבעיות של הצד העסקי. כאן טמונות השאלות "הגדולות" של החיים - חוב הקבוץ, וערך יום העבודה של כל פרט.

במאמר זה אני רוצה להציע לתקוף את כל הענין מנקודת ראות שונה - להתחיל דווקא מבעיה הקשורה לתפקוד הצד החברתי-קהילתי ולטפל בה לפני, או לפחות במקביל, לבעיות של הצד העסקי. לעניות דעתי, גישה זו תאפשר לנו לבחור בצורה יותר מפורחת את השיטות להשיג את "הקבוץ האחר", כי אז נוכל להסתכל עליו מנקודת ראות של קבוץ חזק מבחינה חברתית, בצד הארגוני-תפקודי - כשהוא עדיין שלם ולא מופרד. וכך אני מגיע לנושא של מאמר זה, והוא התורנויות.

התורנויות הן הדבק המקשר את כל החברה. הן לא מביאות את הלחם לשולחן אך הן כמו בעל הפונדק המספק את השולחן והכסאות שעליהם יושבים בארוחה. התורנויות מכניסות אותנו מראש פינה, הן מאכילות את בעלי-החיים ואפילו את בני-האדם בשבתות, הן מכינות את המקום למסיבות, חתונות ואורועי תרבות ומנקות אחריהן, הן שומרות עלינו בלילות וגם פותחות את המרפאות כשאנחנו חולים, ואף לוקחות אותנו באמבולנס לבית חולים, אם חס וחלילה צריך. התורנויות שולחות את העופות לשוק, מכבסות לחיילים את בגדיהם... המלוכלכים בשבתות (ולא צריך, כמובן, להזכיר את הגיהוץ והתיקונים אם צריך), ואפשר לפגוש אותן גם מוכרות ב"ויליג" בשבתות וחגים.

אין צורך להמשיך ולפרט את חשיבות "הדבק" הזה לחיי הקהילה שלנו. לצערי, השיטה הנוכחית הביאה להתפוררות מסוימת בזמן האחרון, מסיבות שונות.

יתכן שאפשר לנסות לבדוק ולתקן את השיטה הנוכחית, אך יתכן שנמצא את עצמנו תקועים במכלול תקדימים "היסטוריים", יוצאים-מן-הכלל, שינויים במוטיבציה, ולדאבוננו, יותר ויותר סירובים להשתתף במאמצים הקהילתיים האלה.

המצב הזה מכביד בצורה לא שווה (בלשון המעטה) על פחות ופחות אנשים ("פראיירים"?). אני רוצה להציע גישה לגמרי שונה לכל ענין התורנויות. והנה היא לפניכם:

- 1) הקמה מחדש של ועדת עבודה שתבדוק את התקנונים וההחלטות מן העבר ותחליט אילו תורנויות הכרחיות להמשך תפקוד החברה. זה יכלול מסירת שבת, תורנות חדשית, תורנות תרבות, נהג תורן (לבעלי רשיון), שמירה, וכל תורנות אחרת שהועדה תראה כחיונית.
- 2) הועדה תבדוק את הקריטריונים הקיימים לשחרורים מתורנויות - למשל: אמהות לתינוקות במשך שנה, פנסיונרים, מחלות כרוניות, תפקידים מסוימים.
- 3) כך אפשר יהיה לקבוע כמה שעות בשנה כל חבר "חייב" לחברה.
- 4) לפי החישוב הנ"ל, נוכל להקים קרן שיתבסס על הסיכום של מספר השעות שכל חבר חייב בשנה - כפול שמונה שקל לכל שעה (שכר מינימום, וסכום דומה למה שהקבוץ משלם לבנינו על עבודתם, בשביל פולין ולבנים - סטודנטים). את הסכום הזה נוריד מתקציבו האישי של החבר!

תורנויות והקבוץ - ה'אשך

כדי לקבל את הכסף הזה בחזרה, צריך רק למלא את החובות שרובנו מלאנו ממילא במשך השנים. זה רק מוסיף לנו דאגה ואחריות מסוימת לתקציבנו. (5) כל חריגה מהחובות תתקבל רק בתאום עם ועדת העבודה, שתוכל לעזור לענפים מסוימים בעונות בעיתיות. למשל: בזמן קטיף כותנה, הענף יכול לבקש שחרור לעובדיו מתורנויות, בגלל שעות ארוכות בעבודה. אם הועדה תסכים, הענף יצטרך לזכות את החבר בתקציבו על אי-החזרת הכספים. אני רוצה להציע גם שהענף יזכה גם את הקרן באותו הסכום, וכסף זה ישמש לבעיות בלתי-צפויות שעלולות להתעורר. כסף זה ייחשב כפצוי לשעות נוספות, וידגים את הקשר הדרוסיטרי בין הענף לקהילה.

(6) אחרי כל מלוי של תורנות, הקרן יחזיר לחבר את הכספים שהוא "הרוויח". השינוי מהשיטה הקיימת היא שעכשיו החבר יכול להחליט אם הוא רוצה למלא את חובותיו או לא, בלי להכביד על חברים אחרים.

(7) אפשר לעבוד בתורנות נוספת, בעד כסף נוסף, בתאום עם הסדרן, כשעדיפות תנתן לחברים שצריכים להשלים תורנויות.

(8) כל חבר, בלי התחשבות בגיל, יוכל לעבוד עבודה נוספת בתורנויות, בעד כסף נוסף.

לסיכום, תכנית זו נוגעת בתחומים שנידונו בהקשרים שונים בעבר, אבל לא התגבשו, או התקבלו. לצערי, אנחנו מתעסקים כאן בענין כספי בתחום שעד כה לא היה קשור בכסף, אך אני בטוח שיש ערך גדול בנסיון להכניס סדר לתחום חשוב זה לחברתנו, ועל כן כדאי לטפל בו מיד.

דוגמה:	הכנסים ש.מ.	שעות	ל.חבר (1)	ל.ללא (2)	אם (3) בתורנות	ז.ת.ק. (4)	מ.מ.מ.כ.ר. (5)	מ.מ.מ.כ.ר. (6)
מסירת שבת	10	4	40	40	20	0	0	40
תורנות חדשית	12	2	24	24	12	0	0	0
תורנות שישי	6	1	6	6	3	0	0	6
תורנות חג	2	4	8	8	4	0	0	8
נהג תורן	2	12	24	ללא רשיון	12	0	0	0
סה"כ			102	78	51	0	0	54

הסבר:

1. חבר רגיל, פעיל בכל התחומים
2. חבר בלי רשיון נהיגה
3. אמא חדשה, שילדה במחצית השנה
4. פנסיונר, בלי חובות

5. מזכיר, מרכז משק - שחרור מכל התורנויות (נתון לבדיקה)
6. מנהל מפעל - שחרור מחלק מהתורנויות (נתון לבדיקה)

בגלל עומס אחריות } ג.ו.ה

מועצה אזורית הגליל העליון

דאר בע 2, הגליל העליון טל. 06-945611 פקס. 06-945637

21 בספטמבר 1994

ספורט נשים בגליל העליון

ביוזמתו ובעידודו של אהרון ולנסי, ראש-המועצה, הוחלט על פיתוח וטיפוח ספורט הנשים.

ברכה, היא מורה לחינוך גופני, בוגרת מכון ווינגייט ומלמדת בביה"ס היסודי "לב-העמק" בנאות מרדכי.

בנוסף, היא מדריכת הכנה ללידה + התעמלות לשיפור ולחיזוק שרירי הגוף בזמן ההריון ואחריו.

בנאות מרדכי, נותנת שעורי מודעות גופנית לנשים בגילאי 40-70, ומעוניינת לקדם את הנושא בגליל.

בימים אלה, לומדת את הנושא מקרוב, ופונה אליכן הנשים בכל הגילאים (16-70) לפנות אליה בבקשות, משאלות ואפילו דעיונות, על מנת לנסות ולקדם את ספורט הנשים בגליל.

כל ספורט שעולה בדעתכן והייתן מעוניינות לעסוק בו, יתקבל בברכה. (כמובן בהתאם ליכולת המקצועית שלנו למספר הנרשמות).

מחכה לשמוע מכן וכמובן כמה שיותר מהר....!

ובינתיים שימרו על כושר - קשר.

ואל תשכחו "נפש בריאה בגוף בריא".

כתובת לפניות: ברכה מורג, נאות-מרדכי - טלפון 948183

או דרך המועצה להשאיר הודעה - טלפון 945698

בברכה

חנן יניב

מנהל מחלקת ספורט

23

מס'

29.9.94

דוח ישיבת ועדת ההשתלמות - 12/9/94

נוכחים: דינה, שמחה, הילה, יוהנה, אריה.

1. החלטת האספה לגבי לומדים תשנ"ה

- התקיים דיון על הקריטריונים שאושרו באסיפה לאישורה, לגבי לומדי תשנ"ה והוחלט על דרך ביצועם:
- א. ינתנו אישור רק ללימודי המשך (רצופים).
 - ב. לומדים אשר מקבלים את המימון מגורמי חוץ (משרד החינוך, מלגות וכו') תקוץ ההוצאה מול ההכנסה. כמו כן יבדק מימון לימודים הקשורים לעבודה ע"י ענפים.
 - ג. במסגרת הסעיף: "לבחון את נושא האש"ל ללומדים לימודים קצרים", הוחלט שעקב קשיי ביצוע כפי שהסעיף מנוסח, דמי האשל יורד לכל לומד לכדי 10 שח! לכל יום לימודים.
 - ד. לא לאשר לימודים במכללות פרטיות, למעט לימודים שלא ניתנים ללמוד במסגרות רגילות (אוניברסיטאות, מכללות אזוריות, סמינרים וכו').
 - ה. חתימת הסכם מחייב עם החבר בנושא עבודה + רישום עבודה מסודר. ההסכם יחתם עם מרכז ו.השתלמות, מר' ו. כוח אדם ונציג המזכירות. סדרן העבודה ידווח לממונה על הסטודנטים מטעם ועדת ההשתלמות (יוהנה), שתנהל מעקב בעזרת שאולה (הנהלת החשבונות) ומיכאל כהן (רשום ומעקב ימי עבודה).
 - ו. לאפשר לימודים של הכשרה מקצועית למי שעובד בעבודה מלאה ולומד בזמנו הפנוי.

2. הוצאות נסיעות

דפי נסיעות באוטובוסים יחולקו לסטודנטים טרם תחילת הלימודים, בהם הסטודנט יפרט את הנסיעות שעליו לבצע מדי יום לימודים, בצרוף הערכת העלות של כל נסיעה. לא תהיינה חריגות מעבר לסכום שמפורט בדף שהסטודנט מלא. כמוכן, הסכום הנקבע מראש יעודכן על פי שעורי העלויות המתפרסמות במשך השנה.

3. הצעת שינוי מבנה מערך ההשתלמות במשך

התקיים דיון ראשון בהצעה של אריה לשינוי המבנה. הדיון ימשך בישיבה הבאה של הועדה כדי להכין את ההצעה לקראת דיון במזכירות ובאסיפה.

4. שונות

רשם: אריה וולכפין

לחגרים שלום.

כל מה שאם כחומר לעתים...
אלקס יעקוביץ בכתב או ג'ר'.

21.9.94

בערב יום הכיפורים התכנסנו מספר חברים כדי לדון בנושאים המעיקים עלינו.
מתוך מכלול הנושאים שעלו בשיחה החלטנו להתמקד בשני נושאים, שלא תחשבו
שאר הנושאים בעלי חשיבות פחותה!

- 1. חסרון בכיס של החבר.
- 2. חוסר בטחון כלכלי לעתיד.

לנגד עינינו עמדה השאלה כיצד יוצרים חברה יעילה יותר שתיתן בטחון ופתרון
כלכלי לחבריה ותקבל בתמורה הענות רבה יותר של חבריה לתרום ולקדם את הקהילה.

כיום, לעניות דעתנו המערכת הקיימת אינה עונה על בעיות הקיימות ולכן עלינו
למצוא דרך חדשה שתענה על צרכי החברה. חוסר היעילות וחוסר שביעות הרצון
בולטים בשטח ולכן הקרקע מתאימה לביצוע מהלך כזה.

הצעה לפתרון נושא מס' 1 תישען על העקרונות הבאים:

- 1. קשר בין עבודת החבר והכנסתו.
חברי הקיבוץ ימנו באחד המגזרים הבאים:
 - (א) עובד יום עבודה מלא או יותר, עובד חוץ שהכנסתו ברמה שנקבעה ע"י
המועצה הכלכלית, חבר מעל גיל 65 וחברה מעל גיל 60 שממשיכים בעבודה.
 - (ב) חבר בגיל פנסיה שאינו עובד (בכל מקרה לא תהיה פגיעה בגובה התקציב
כפי שהוא היום), אשה בחופשת לידה ע"פ חוקי המדינה, חולה כרוני שהוכר
ע"י מסודות המדינה.
 - (ג) עובד פחות מיום עבודה מלא.
- הבסיס הכספי שינתן לכל המגזרים יהיה שווה ויקרא דמי קיום.
התוספת תינתן ע"פ שיוכות לאחד המגזרים.
- (ד) כל ענף יהווה מעגל סגור של מקורות ושימושים, השוני המהותי מהיום כח-
האדם יהווה שימוש של הענף.

ענף יצרני יבחן ע"י המועצה הכלכלית ענף שירותים יבחן ע"פ שני מדדים"

- 1. שימוש בו.
- 2. ע"י משוב שיונתן ע"י החברה.

בטחון כלכלי לעתיד

לאחר הצעד המבורך שנעשה הכוונה לפנסיה, יש להמשיך ולהבטיח את הבטחון
העתידי של החברים ע"י הפרטת הנכסים והעברתם לבעלות שמית של החברים.
נושא זה הינו עדין עקב מצבנו הכלכלי ולכן הטיפול בו צריך להיות בדסקרטיות.

חומר זה אינו מתיימר לטפל ברמה הביצועית אלא לקבל אישור עקרוני ולאחר מכן
יש לבחור ועדה מצומצמת ולהטיל עליה לבדוק נושא נושא ומשמעותו ודרך ביצועו
תוך לו"ז מוקדמת.

בברכה,

דודי פ'.

14 בספטמבר 1994

22 מס'

סכום ישיבת המזכירות מס' 28

שהתקיימה ביום 11.9.94

נוכחים: רחל ג., לן, שבי, רענן, דייב, נעה, שלמה, תמר, אורי.
נעדרו: רחל א., צביה, מכאל, ג'ייסון.

דיון על הענף האוטונומי של הגיל הרב: (בהשתתפות תמר ק., מיכל ד., יונתן, נירה ומרגלית רוטו - מהמועצה האזורית)
הישיבה לסיכום המחצית הראשונה של השנה בגיל הרב כענף אוטונומי, היתה אמורה להתקיים לפני חודש, אך התבטלה מחוסר קוורום של המזכירות, ולכן התקיימה רק עתה. תמר הציגה את הסיכום המצורף לדו"ח זה, וכן סיכומים כספיים מעודכנים עד לסוף חודש יוני. בגלל יציאתו של זוהר אין כרגע מי שיערוך את התחשיבים של הענף, אולם עד סוף יוני הענף עומד בתכנית הכספית שהוקצתה לו.
מרגלית רוטו הוסיפה שעל פי התרשמותה, המערכת מסודרת, וזוהי מערכת שהולכת קדימה, יש בה תשומת לב לטפוח הצוות, יש הנהלה עצמאית. עם זאת, ציינה מרגלית שיש בעיה של כח אדם, בעיקר בגלל יציאה של אמהות לחופשת לידה.

התקיים דיון ממושך שבו החברים שאלו שאלות והתייחסו גם בחיוב וגם בבקורת לצדדים שונים בעבודת הענף. היתה התייחסות לעובדה שבענף יש הרבה מאד שכירות, התודמות לעלייה בחריגה שלנו בהוצאות קיום. הובעה התקווה, שכמו בחפציבה גם כאן, בתור שנתיים יתבסס הענף רק על חברות ולא על שכירות.

חברות ההנהלה המצומצמת של הענף ציינו לשבח את ההתארגנות של הענף, אך יחד עם זאת דברו על כך שהעבודה שוחקת מאד, אין להן הרגשה שמעריכים את עבודתן, התלות בשרותי החצר "שוחקת ומשפילה", כדבריהן.

חברי המזכירות לא קבלו את הסבריה של תמר לגבי העובדה שבית התינוקות אינו ערוך לקליטת תינוקות בני שלושה חדשים,

סכום: המזכירות מתרשמת שבאופן כללי המהלך של הפיכת הגיל הרב לענף אוטונומי היה מהלך נכון, וכבר רואים תוצאות חיוביות למהלך זה בתחום הארגון של הענף והשליטה בתקציביו. עם זאת יש עדיין מה לשפר, ויש להתאזר בסבלנות הנדרשת ולתת למהלך ולצוות את הגיבוי המגיע להם.
כמו כן סוכם לקיים בקרוב ישיבה פתוחה של ההנהלה הרחבה כדי להשמיע ולשמוע הערכות והערות לקראת מלאת שנה להחלטה על המהלך.

דיון בנושא צוות השינוי:

בעקבות אישור המזכירות לצוות ההגוי לשינוי התכנס הצוות לפגישה ראשונית בקבוץ מחניים בהנחייתו של דייוויד ספלמן. הפגישה נמשכה כארבע שעות ובמהלכה פרש דייוויד את תמונת השינויים בתנועה הקיבוצית היום, התקיימה שיחה על השאלה כיצד רואה כל אחד מהמשתתפים את נושא השינוי, וכיצד לדעת המשתתפים תופשת חברת כפר-הנשיא את הנושא. שאלה שנדונה אך לא הגיעה לסיכום היתה שאלת העיתוי והתוכן של הצעה לאישור האסיפה. בסוף היה ניסיון להקים מבין המשתתפים צוות מצומצם שיקח על עצמו להוביל את הדיונים בנושא בקיבוץ. מכיוון שהצוות לא נקם באופן ספונטני, לקחו על עצמם מעיין, גרשי ותמר את המשימה להרכיב צוות כזה,

ואכן תוך כמה ימים התגבש הצוות המורכב מהחברים הבאים שכולם הביעו את נכונותם להיות פעילים בהובלת השינוי: מעיין, ג'וני פ., לן וו., תמר, מיכי נוי, צביה ודליה ב. החברים הבאים קבלו על עצמם לשמש יועצים לצוות כפי שיידרש: גרשי, שמואל ויוסי.

הצוות נפגש כבר לפגישה ראשונה בערב ראש השנה, אך עדיין לא מנה מתוכו את המרכז של הצוות. דיוויד ספלמן הסכים ללוות אותנו בשלבי ההתארגנות. מיד אחרי החגים יתחיל הצוות לעבוד, כאשר המשימה הראשונה שלפניו היא להביא הצעה ראשונית לאישור האסיפה: אישור הצוות והמנדט שלו.

סכמה: תמר

דרושים

מנהל לאירוח הכפרי:

חבר/ה המוכן לנהל את ענף הארוח הכפרי. העבודה משלבת הרבה עיניין הן בתחום הניהול והן במפגש עם אנשים נחמדים הבאים להתארח אצלנו. יש בעבודה פתוח קשרים עם גורמי חוץ, יחד עם דאגה לשרות מעולה לאורח. נכונות לעבוד בשעות לא שגרתיות היא תנאי הכרחי, יחד עם זה העבודה היא עונתית, ויש ימים שקטים ואפילו מתיים. את הפניות יש להפנות לאורי או אביבה.

הבהרה

- נכון להיום אין שום שינוי בתקנון חופשת לידה של האימהות. הסיבות לאי כניסתן של תינוקות לבית התינוקות הן שתיים:
1. חוסר צוות קבוע ומקצועי.
 2. חוסר מקום בבית הילדים, מכיוון שבשנים האחרונות עלו מספר הלידות.

אביבה ג. ותמר ק.

לוח זמני אוטובוסים קרית-שמונה - תל חי

ניתן להשיג במזכירות.

כנ"ל - לוחות זמני אוטובוסים לתל-אביב, חיפה וירושלים (מעודכנים עד נובמבר 1994).

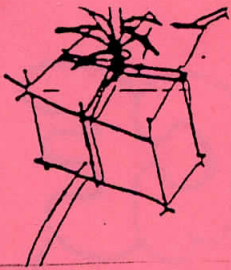
PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * I AM getting a bit senile. When Yitzchak Eder asked me on Friday afternoon "Where is Parents' Page?" I realised suddenly that I had FORGOTTEN it was Friday - and not prepared it... Well, it has been an upside down week, and this week is no better with Sukkot coming up. Anyway, my apologies, and I hope it doesn't happen again...
- * Did you see the big ploughed "Shanah Tovah" that Gaddi created in the field below the Park? It was really impressive, but has now been 'rubbed out', as a new crop is being sown.
- * The Ulpan is filling up slowly, and I believe they will start their studies soon. Because of Rene's accident, the ceramics class will be taken by Channa Easton, who has some training in the subject. Rene, we wish you better. (Michael said that if all goes well, she should be home any day now.)
- * Did you see the middle-eastern looking gentleman walking around with Bob Vinieux this week-end? Well he is actually Sudanese, by the name of Muchmad-Amar Chalil, a well-known painter who is taking part in the Arts Festival in Jerusalem by invitation of our President. He is also Bob's brother-in-law, and lives in New York. He is in close contact with the countries of the region, and I am sure Bob had an interesting week-end.
- * A number of our fledglings are leaving the nest:
Dror Collins left for Australia this week.
Inbal Pearlson is leaving, and will be joining him in a couple of months.
Nirit Ellman is going to work in Eilat for a year.
We wish them well, and hope to see them back in the course of time.
- * Richard Easton would like to thank all the many people who shared his worries about Andy, and wished him well. He says this helped the family tremendously to cope with the situation. Andy has now finished his treatments, and is entering the re-habilitation period. Elaine and Allan will be back at the beginning of October. I am sure everybody will join me in wishing Andy a complete recovery.
- * A special Mazal Tov to Guy Ha-me'iri and the family, who celebrated his Bar-Mitzva this week.
- * Nimrod Palma is doing so well in the national swimming competitions that he was interviewed in the regional section of Yedioth Acharonot! The headline was "Palma, the Village Butterfly" ('butterfly' is the stroke he excels in.)

Chag Same'ach,

Inge

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 18.9.94. Oded Avidor
Niv Ma'ayan
- 19.9. Ilana Rose
- 20.9. Sha'ula Ellman
Beverley Ben-Chaim
Daniella Eliav
- 21.9. Yaron Cina
- 22.9. Chava Frank
Meital Cohen
(Y.Mendzigurski granddaughter)
Eldad Lipschitz (grandson)
- 23.9. Keren Lippa
(Epstein granddaughter)
- 24.9. Kenny Whitham
Andrew Simmonds
Sela Blumental
(Glick grandson)

HAPPY ANNIVERSARY

- 22.9. Shulamit & Johnny Frank
Sarah & David Devolt

MAZAL TOV to Josepha
on the birth of a
NEW GRANDSON,
son to Carmit & Ilan (in Safad)

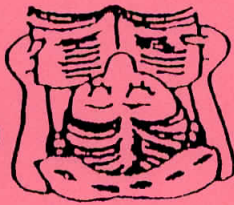

SUKKOT PROGRAMME - (First installment)

MONDAY eve. - 19.45 - Opening Ceremony in the Sukka (on the terrace)

Wednesday and Thursday: Journeys to Tel-Chai and to Acco Festival

FRIDAY EVE. - Receptions in various Sukkot (details later)
(we hope to have more in your next PAGE)

8 עבר
312

AUTHOR	TITLE	CONTENTS
Alvin & Heidi Toffler	War and Anti-War	Survival at the Dawn of the 21st Century
Stephen Birmingham	Carriage Trade	Novel
J.M.Dillard	The Fugitive	" Thriller
Michael Hartmann	Horses of Vengeance	Crime Novel
Scott Smith	A Simple Plan	Thriller Novel
Margaret Yorke	Dangerous to Know	Crime Novel
Claire Francis	Deceit	" "
Martha Grimes	The Horse You Came In On	" "
Mary Higgins Clark	I'll Be Seeing You	Psychological Thriller
William J. Coughlin	Death Penalty	Crime Novel
Susan Moody	Playing with Fire	Legal Drama
Noel B. Kathryn Waterson	You Must Be Dreaming	Psychological Thriller
Stephen Gallagher	Nightmare, with Angel	" "
H.R.F.Keating	The Rich Detective	Mystery Novel
Robin Cook	Terminal	Medical Thriller
Patricia D.Cornell	Cruel and Unusual	Novel "
Steve Martini	Prime Witness	Courtroom Drama
Kazuo Ishiguro	An Artist of the Floating World	Novel of Japanese Character
Jerome Badanes	The Final Opus of Leon Solomon	Novel of Jewish Life
Martin Cruz Smith	Polar Star	Mystery Novel
Jon-Lynn, A.Jay	Yes, Prime Minister	Diaries of James Hacker
Pete Dexter	Paris Trout	Crime Novel
Faye Kellerman	Grievous Sin	" "
Michael Crichton	Disclosure	Novel of Sexual Harassment in U.S.A.
Susan Suissman	The Dieter	Novel of Losing Weight, Husbands, etc.
Trudi Pacter	The Sleeping Pacter	Novel
Danielle Steel	Vanished	"
Mary Wesley	A Dubious Legacy	"
Jackie Collins	Sinners	"
David S.Neft,	Pro Basketball	-
Richard M.Cohen		

JAHREZEIT

- 14 Tishrei (1983) Mrs. Marga Grueneberg
- 16 Tishrei (1977) Arnon Waterman
- 16 Tishrei (1992) Mrs. Clara Strykowski
- 16 Tishrei (1993) Norbert Cohen

